

Posudek oponentky diplomové práce

Autorka diplomové práce: **VERONIKA OSINKOVÁ**

Název diplomové práce: **Zvláštní řízení soudní**

Oponentka diplomové práce: **JUDr. Kristýna Spurná**

Diplomová práce byla v souladu s pokynem děkana č. 23D/2011 ze dne 2. 8. 2011, kterým se stanoví postup při ověřování originalnosti vysokoškolské kvalifikační práce, prověřena antiplagiátorským programem THESES, který nevykázal shodu diplomové práce s jinými díly.

Autorka předložila diplomovou práci zabývající se zvláštním řízením soudním. Přestože jde o problematiku, která není zcela nová, je stále aktuální a umožňovala autorce řadu způsobů, jak ji zpracovat. Autorka se po dohodě s vedoucí své práce rozhodla zaměřit svoji pozornost na obecnou část zákona o zvláštních řízeních soudních a dále na nové typy řízení, která tento právní předpis přinesl. Podařilo se jí zpracovat kvalitní diplomovou práci, byť se jedná o kompilát, čemuž odpovídá i rozsáhlý poznámkový aparát, jde ale o kompilát v zásadě zdařilý.

Diplomová práce je zpracována na 55 stranách, splňuje tedy stanovený rozsah. Z formálního hlediska je práce na velmi dobré úrovni, obsahuje minimální množství překlepů či chyb v interpunkci, a svědčí o pečlivé korektuře. K plynulosti textu přispěl autorkou vytvořený seznam zkratk nejčastěji používaných právních předpisů, jejichž přehled uvádí ještě před začátkem práce. Oponentka má na druhou stranu za to, že pokud je v textu hovořeno např. o zákonu o zvláštních řízeních soudních či občanském soudním řádu bez odkazu na konkrétní paragraf, je na místě použít celé jejich označení, nikoli pouze zkratku.

Práce je doplněna seznamem použité literatury. Drobnou výtku má oponentka k nerespektování citační normy (chybějící počet stran a ISBN). Autorka čerpala především z odborné knižní literatury, v menší míře pak i z časopisecké literatury, dále z právních předpisů, důvodové zprávy a komentářů. Autorka se rovněž snažila pracovat s judikaturou, a to bez ohledu na to, že práce je věnována poměrně nové právní úpravě, k níž logicky velké množství aktuální judikatury neexistuje. Při psaní autorka prokázala dobrou schopnost pracovat s vybranou literaturou, neuchýlila se k pouhému přepisu delších pasáží jiných autorů.

Předkládaná práce je opatřena standardním poznámkovým aparátem, který vhodně doplňuje a zpřehledňuje samotný text práce. Autorka jej využila pouze k odkazům na použité prameny a jeho rozsah vypovídá o tom, že při psaní byla využita především metoda kompilační.

Autorka se řádně držela zvoleného tématu i stanovené osnovy. V úvodu, ale ani v další části práce, si ne zvolila žádný konkrétní cíl, kterého by chtěla dosáhnout. Nicméně z názvu práce lze cíl dovodit a je možné konstatovat, že byl naplněn. Kladně je třeba zhodnotit její rozhodnutí věnovat se především novým zvláštním řízením, v opačném případě hrozilo, že nebude mít prostor se jednotlivým zvláštním řízením věnovat detailně.

Práce je kromě úvodu a závěru rozdělena do tří samostatných kapitol a je ukončena cizojazyčným resumé v anglickém jazyce, které by mohlo být rozsáhlejší. Jednotlivé kapitoly a podkapitoly na sebe logicky navazují. Práce je dostatečně přehledná a pro laického i pro kompetentního čtenáře dobře srozumitelná.

První kapitolou je samotný úvod, v němž diplomantka stručně představuje, o čem bude práce pojednávat a jak pojala zvolené téma, okrajově seznámila čtenáře také s důvody pro rekonfiguraci civilního procesu, resp. důvody pro přijetí zákona o zvláštních řízeních soudních.

V kapitole navazující na úvod autorka zpracovala diferenciaci sporného a nesporného řízení, následně se pak věnovala účastníkům nesporného řízení a zásadám jak sporného, tak nesporného řízení. Stručně se pak dotkla také historie nesporných řízení a vývoji právních předpisů, které tuto problematiku upravovaly.

Třetí a čtvrtá kapitola představují stěžejní část celé práce. Autorka v nich rozebrala nejprve obecně zákon o zvláštních řízeních soudních, vztah mezi zákonem o zvláštních řízeních soudních a občanským soudním řádem, podrobněji se zabývala také důvody vedoucími k přijetí zákona o zvláštních řízeních soudních. Poté zpracovala obecnou část tohoto zákona, příslušnost, subjekty řízení a průběh řízení včetně rozhodnutí, nákladů řízení a opravných prostředků. Čtvrtá kapitola je věnována jednotlivým konkrétním druhům nesporných řízení, které si diplomantka vybrala. Její výběr nebyl nahodilý, ale jak již bylo zmíněno, jedná se o nová řízení, která zákon o zvláštních řízeních soudních přinesl, a dále řízení, která sice nejsou nová, ale byla řešena dle občanského soudního řádu, aniž by zde byla kompletně upravena. Celkem autorka zpracovala šest typů řízení, a to řízení o některých podpůrných opatřeních, dále řízení o prohlášení člověka za nezvěstného, řízení ve věcech svěřeneckého fondu, řízení o přivolení k zásahu do integrity a další. Vzhledem k tomu, že se diplomantka drží převážně textu zákona o zvláštních řízeních soudních, případně občanského zákoníku, a z větší části vychází z odborných publikací, neobsahuje tato část zásadní věcné nedostatky.

Autorka bohužel až na výjimky neobohatila práci samostatnými úvahami, vlastními názory a případnou kritikou. Celá práce působí popisně. Autorka v podstatě nepřichází s ničím, co by text jakýmkoli způsobem oživovalo. Navíc zcela chybí úvahy de lege ferenda, které by měly být v diplomové práci zpracovány. Ani v závěru se diplomantka nepokusila o zhodnocení právní úpravy.

Předloženou práci doporučuji k ústní obhajobě, neboť splňuje všechny požadavky, které jsou na ni kladeny a předběžně ji hodnotím jako výbornou až velmi dobrou v závislosti na průběhu obhajoby. V jejím rámci nechť se diplomantka kromě vlastní obhajoby vyjádří k možnosti tzv. klidu řízení.

V Plzni dne 13.5.2019

.....
JUDr. Kristýna Špurná